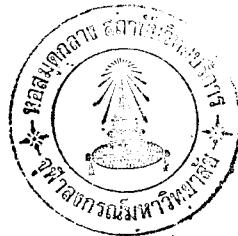

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัจจุหา

ปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจซึ่ง เป็นปัจจัยที่ระบบเศรษฐกิจ ทุกรอบจะต้องประสบและจัดการแก้ไข ได้แก่ ปัจจัยการผลิต การวิภาคกรรม (distribution) การบริโภค การแก้ปัจจัยเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยระบบการขนส่งที่เหมาะสม ทั้งนี้ เพราะระบบการขนส่ง เป็นปัจจัยที่มีโครงสร้าง (Infrastructure) ที่จะชัดช่องว่างในการ ติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภคให้หมดไป ทำให้การผลิต การขยายการผลิต มีผลลัพธ์ ดี และการวิภาคกรรมเป็นไปโดยบุคคลธรรมยิ่งขึ้น ผู้บริโภคในฐานะเจ้าของปัจจัยการผลิต ก็ จะมีรายได้เพื่อใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น ผู้ผลิตก็จะมีเงินทุนในการผลิตเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพราะระบบการขนส่งมีส่วนช่วยอย่างสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติการของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม จากประวัติศาสตร์ปรากฏว่าประเทศคือพื้นที่ทั้งหลายจะก้าวจากเศรษฐกิจการ เกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่เศรษฐกิจการเกษตรที่หันสมัยและเศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรมใหม่ การ ขนส่งทางรถไม่มีบทบาทสำคัญยิ่ง สำหรับประเทศไทยที่เดิมเป็นชนบท โศกนาฏะอย่างยิ่งในขณะ ที่ประเทศอยู่ในระยะเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจ ถ้าหากขาดมิริการขนส่งทางรถไปที่เหมาะสม การ พัฒนาเศรษฐกิจในสาขาต่าง ๆ จะบรรลุความเป้าหมายได้ยาก ซึ่งรัฐได้กระหน่ำดึงความสำคัญ ขึ้นนี้ จึงได้กำหนดโครงการปรับปรุงและขยายงานของกิจกรรมไฟฟ้าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และจากผลของการปฏิบัติงานตามแผนฯ ฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สามารถดำเนินไปตามเป้าหมาย แต่บางส่วนที่ประสบความล่าช้า เนื่องมาจากสาเหตุ ต่าง ๆ รวมทั้งการขาดการวางแผนที่คุณภาพไม่เท่ากับงานก่อสร้าง ซึ่งการรักษา กำเนิดการ เอง

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๗๔-๒๕๗๙ โครงการพัฒนาการรถไฟฟ้า ส่วนหนึ่งจะเป็นการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการรถไฟฟ้า พ.ศ.

๒๔๐-๒๔๔ นอกนั้นจะ เป็นการส่ง เสริมให้มีการปรับปรุงบริการชนล่ำชาน เมืองใหม่ก็เป็น ประสิทธิภาพความเร็วบวนรถ และจัดหาหัวรถจักร รถดูสินค้า และรถโดยสาร เพิ่มขึ้น เพื่อ ปรับปรุงให้มีการบริการชนล่ำที่พอเพียงและสะดวกรวดเร็วในอัตราค่าขนส่งที่สมควร ซึ่งรัฐจะ ทองความคุณการลงทุนตามโครงการตั้งกล่าวให้อยู่ในขอบเขตตามนโยบายการเงินของรัฐบาล เพราะจะต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก และเงินทุนที่รัฐจะใช้คำเนินการส่วนหนึ่ง เป็นเงินที่กู้มา จากต่างประเทศ จึงคงใช้เงินทุนอย่างระมัดระวัง เพื่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจแก่ส่วนรวม อย่างแท้จริง

การวางแผน การควบคุม การประเมินผลงาน รวมทั้งการตัดสินใจดำเนินการ ๆ นอก จำกัดอาศัยความสามารถและประสบการณ์ส่วนตัวของผู้บริหารแต่ละคนแล้ว ยังขึ้นอยู่กับชัยชนะ ทาง ๆ เป็นอย่างมาก และความต้องการขออนุมูลของผู้บริหารก็แตกต่างกันทั้งในภาคประชาชน ภาค บริษัท คุณภาพ และเวลา ฉะนั้น ในการที่จะวางแผนได้ดีและสามารถกำหนดอัตราค่าขนส่งที่ เหมาะสม โดยยังมีผลตอบแทนเพียงพอ มีการควบคุมการคำนวณงานและขยายงานให้บรรลุเป้า หมาย ต้องอาศัยการมีระบบบัญชีที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่มีขนาดใหญ่ เช่นในกรณีของ การรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ มีเส้นทางที่เปิดการเดินรถแล้วครอบคลุมพื้นที่ จังหวัด ๗๓ จังหวัด คิดเป็นความยาวของระยะทาง ๓,๗๖๕ กิโลเมตร มีสถานีบริการรวม ๘๙๙ สถานี ทำการขนส่งผู้โดยสารรวมทั้งสิ้น ๔๕,๕๐๗,๐๐๐ คน และขนส่งสินค้าคิดเป็นน้ำหนัก ๕,๐๙๗,๐๐๐ ตัน รวมเป็นรายได้ประมาณ ๔๓,๒๒๔,๐๐๐ บาท มีเจ้าหน้าที่และพนักงานผู้ ปฏิบัติงานรวม ๓๓,๓๙๙ คน^{๑/}

^{๑/} การรถไฟแห่งประเทศไทย, สหกิจสังกิจการ พ.ศ. ๒๕๑๖, (กรุงเทพฯ:

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการเรียนเรียงวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เพราะทราบดีถึงความสำคัญของ การชั้นส่งทางรถไฟและความสำคัญของผลของปัญหาที่เกิดจากระบบบัญชีของกิจการ ที่จะทำให้ ข้อมูลที่ได้จากการบัญชีคลาดเคลื่อนไปจากความจริง ในที่นี้เน้นเฉพาะข้อมูลส่วนที่ได้จากการบัญชีเท่านั้น เพราะเป็นสิ่งที่กิจการสามารถควบคุมและปรับปรุงแก้ไขได้ วัตถุประสงค์โดยสรุป คือ

๑. เพื่อศึกษาระบบบัญชีของการรถไฟตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยน แปลงวิวัฒนาการมาอย่างไร

๒. เพื่อศึกษาความคล้ายคลึงและความแตกต่างของหลักการบัญชีที่ใช้เมื่อเปรียบ เทียบกับหลักการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป รวมทั้งส่วนราชการต่าง ๆ

๓. เพื่อศึกษาความคล้ายคลึงและความแตกต่างของระบบบัญชีของกิจการประ เกษ เดียว กับ โภบเปรียบเทียบกับระบบบัญชีของกิจการรถไฟในต่างประเทศ

๔. เพื่อทราบถึงอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการบัญชีที่ใช้ เป็นทันว า ปัญหาทางค้านหลักการบัญชีที่ใช้ ปัญหาด้านการรายงาน

๕. เพื่อศึกษาโอกาสและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้น

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เรียนเรียงไกข้อมูลจากการ รถไฟแห่งประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หน่วยต่าง ๆ และศึกษาจาก ข้อที่ กเอกสารหลักฐาน คู่มือการให้ประเภทบัญชี แบบพิมพ์ สมุดบัญชี งบการเงิน และรายงาน ต่าง ๆ ของการรถไฟ นอกจากนั้นยังได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องจาก หน่วยราชการและสถาบันต่าง ๆ อีกด้วย กระหว่างนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่ง เอเชียและแปซิฟิก องค์การสหประชาชาติ (ESCAP) เป็นตน

ขอบเขตของการศึกษา

จะเริ่มศึกษาการแบ่งส่วนงานและการบริหารงานของการรถไฟฟ้าอย่างเช่น เพื่อให้เกิดภาพพจน์เกี่ยวกับการคำแนะนำของกรรมการรถไฟฟ้าในส่วนของการศึกษาระบบมัญชีและการควบคุมภายใน จะกล่าวถึงแนวทางหลักการสำคัญ ๆ เพราะไม่สามารถกล่าวถึงรายละเอียดถี่ถ้วนอย่างหมดเช่นนี้อยู่มากนักได้ นอกจากนั้นจะศึกษาความแตกต่างและความคล้ายคลึงของระบบบัญชีของกิจการประเภทเดียวกันโดยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ และในที่สุดจะสรุปปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งให้อาศัยและแนว

ประโยชน์ที่จะได้จากการศึกษา

จากการศึกษาจะทำให้ทราบว่า มัญหาที่เกิดขึ้นนั้นแม้ความสำคัญเพียงใด และจะมีผลผลกระทบกระเทือนต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลและรายงานต่าง ๆ ของกิจการมากน้อยแค่ไหน และข้อมูลนั้นจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่จะนำข้อมูลไปใช้หรือไม่ เช่นรัฐบาลในการนำไปใช้พิจารณากำหนดค่าตราด้านส่งที่เหมาะสม ใช้ในการควบคุมการลงทุนและขยายงานของการรถไฟฟ้า และจะเป็นแนวทางให้รู้ทราบว่า โครงการพัฒนาการรถไฟฟ้าที่รัฐกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๓ นั้น จะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ช่วยให้รู้ทราบแนวโน้มในการพัฒนาการค้านอื่น ๆ อีก เพราะว่าการพัฒนาการค้านการขนส่ง เป็นรากฐานอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาการค้านอื่น ๆ ด้วย นอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารของกิจการ เองในการนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน ช่วยให้ทราบว่าจะต้องมีการแก้ไขข้อมูลนั้นเล็กน้อยหรือไม่ อย่างไร เพื่อจะนำไปใช้แผนงานที่คิด。